

(Konec prih.)

uvodni članek iste „Stražine“ številke; 3. lista permanentnega odbora protialkoholnih kongresov in 4. deveti kongres je pisatelj o tem popolnoma prepričan — torej mednarodni protialkoholni kongresi so framaonska politika, in katoličani, ki smo se shodali vdeležili, smo delali le štafazo prostozidarstvu (če ne kaj hujšega!), svetovno organizacijo protialkoholnih bojovnikov vodijo framaoni, a ker posamezna društva skušajo v podrobnosti to izvesti, kar v glavnih potezah začrtajo svetovni kongresi, smo za pravo mi uboge pare, ki žrtvujemo čas, moči, zdravje in denar pri protialkoholni organizaciji, le hlapeci in eksekutivni organi svetovnega prostozidarstva! Taj težka obdolžitve nehoti spominja na zadnji volilni boj na Goriškem, kjer so mlajšo katoliško strujo očrnil kot sovražnico ljudstva zato, ker obsoja pijančevanje!

G. pisatelj —b— ne bo zameril, da njegovih prvih dveh dokazov sploh ne jemljem v poštev, ker če on trdi, da je antialkoholizem v službi framaonov, lahko jaz nasprotno trdim in trditev odtehta trditve, dokler ni drugih dokazov. Kar se tiče permanentnega odseka, obsega priročna knjižica za milanski kongres (Guide du Congres) 49 odbornikov. Mnogi izmed teh meni niso osebno znani, gotovo tudi ne g. —b—, nekatere poznam kot prostomislece, a nekatere tudi kot odločne katoličane, n. pr. baron Pražak ali dr. Ming, vrli sobojevnik že rajnega švicarskega škofa Eggerja. Sestava permanentnega odbora torej pač kaže, da to ni morda odbor za kak katoliški shod, ampak na protialkoholnem bojišču se srečavajo ljudje najrazličnejšega mišljenja, kakor je lepo rekel škof Egger na V. mednarodnem protialkoholnem shodu v Baselu l. 1895 in sicer kot delegat Leona XIII. (!): „narodni ekonom in doktor zdravilstva, papež in delavski vodja, vsi se morajo vjemati v tem: alkohol je naš sovražnik!“

Kakšne vtise je g. —b— dobil na IX. mednarodnem kongresu, meni ni znano, ampak opiram se na svoje izkustvo, ki sem ga dobil v Milanu. V kongresnih razpravah ni bilo ničesar, kar bi žalilo katoličana, spornih verskih točk so se vse stranke izogibale. Kongresistov je bilo 1100, kdo je imel tu večino, ali pozitivni kristjani, ali svobodomiselnih prostozidarji, in med pozitivnimi kristjani katoličani ali protestantje, je težko reči, ker to vprašanje sploh ni stopilo v ospredje, pač pa so parkrat trčili skupaj zmerniki in abstinentje in sicer v generalnih sejah, kakor tudi v naših katoliških sestankih (n. pr. dr. Ude in urednik lista „Civiltà Cattolica“). Zasledoval sem nalašč poročila o shodu v svobodomiselnem listu „Corriere della Sera“, pa nisem ničesar zasledil, kar bi bilo zoper moje versko in svetovno naziranje, še celo o naših specifično katoliških sestankih je objektivno poročal. Predsednik, dasiravno framaon, je sam prebral prisrčen pozdrav kongresu milanskega kardinala in drugih škofov ter društva katoliške italijanske mladeži.

Seveda, papeževega delegata med zastopniki mnogoterih vlad ni bilo, škof nobeden ni bil navzoč, to je pa razumljivo z ozirom na sedanje italijanske cerkvenopolitične razmere.

Katoliško protialkoholno društvo „Kreuzbündnis“ šteje čez 40.000 udov, protestantski modri križ menda še več, dočim štejejo guttemplerji, ki jih je ustanovil monist in prostozidar Forel, 20.000 udov (po poročilu „Corriere della Sera“ 25. sept. 1913). Kreuzbündnis in protestantski modri križ nimata s prostozidarstvom nikakšne zveze, kakor naša „Sveta vojska“ ne.

Kriivično je torej, kar splošno trditi, da protialkoholne bojovnike vodijo framaoni in da je protialkoholizem v framaonski službi. Pač sem za časa kongresa opetovano slišal od raznih kongresistov, ki so se vdeležili že prejšnjih kongresov, da so framaoni skušali se polastiti tega gibanja in na svetovnih shodih je večkrat padla tudi kaka beseda zoper katoliško cerkev, češ, da pospešuje alkoholizem, zato pa je bilo treba, da katoličani krepko stopijo na plan in paralizirajo framaonski vpliv. Nič bi framaonom ne bilo ljubše, kakor če bi katoličani izostali od svetovnih kongresov, in če bi naš g. —b— s svojo opazko kaj takega mogel doseči, bi jim storil največjo uslugo.

Mednarodni protialkoholni kongresi so velikega pomena zlasti z ozirom na vlade in parlamente, ter mogočni alkohol, kapitalizem, katoličani se jim ne smemo odtegniti. Če framaoni skušajo protialkoholno gibanje porabiti v svoje svrhe, imajo iz svoje gata stališča prav. Protialkoholno gibanje ni namen, ampak sredstvo, da se človeštvo zboljša, ozdravi, povzdigne, osreči; v čem to obstoji, v tem sta si seveda pozitivni kristjan in svobodomiseln framaon v popolnem nasprotju, a kdor bo delal, tisti bo žel vspehe.

Za časa kongresa so imeli duhovniki za sebe zborovanje, potem je posebej zborovala mednarodna katoliška protialkoholna liga, a Italijanov, ki bi kot domačini vendar lahko prišli, je bilo primeroma zelo malo. Če imajo italijanski katoličani in zlasti duhovniki tako malo zmisla za protialkoholno gibanje, naj se ne čudijo, če jim prostozidarji rastejo čez glavo.

Graški prof. Ude je prav primerno opozoril na znano evangeljsko priliko o usmiljenem Samaritanu. Duhovnik in levit sta šla mimo ranjenca, ki je vendar bil njune vere in narodnosti, prišel pa je Samaritan, ranjencu tuj po veri in narodnosti, in se ga je usmilil. Moderni ranjenec je alkoholizirano naše

ljudstvo, nikar ne posnemajmo starozakonskega duhovnika in levita, da bi moral priti šele nasprotnik (po veri in narodnosti) in se usmiliti tega ljudstva! Nič ne pomaga jadicovati, češ, znanstvo, umetnost, higijeno, celo antialkoholizem so si prilastili framaoni. Delati treba! Kakor je nekdaš apostol Pavel zavestno vzkliknil judovskim nasprotnikom: „Hebrejci so, tudi jaz, Izraelitje so, seme Abrahamovo so, služabniki Kristusovi so, jaz še bolj (II. Kor. 11, 22, 23), enako morajo katoličani dandanes z dejanjem zavrniti nasprotnike: učenjaki so, tudi mi, človekoljubni so, tudi mi, patriotje so, tudi mi, abstinentje so, tudi mi ...

Sklenem z naslednjo, nekoliko smešno dogodbico. Na kongresu so bili dovoljeni le štirje uradni jeziki: francoski, laški, angleški in nemški, vključ temu je včas izgledalo kakor v Babilonu. Neki Oger je bral v nemškem jeziku svoje poročilo. V ozadju zborovalne dvorane so zmiraj šepetali ter motili poslušalce in govornika, ki je bral bolj tiho in nekoliko z madžarskim naglasom. Tu izbruhne v dvorano sosed ob moji strani prav po kranjsko na glas: „Saj še brat ne zna!“ V meni je pokal smeh, poslušalci pa so ugibali, kakšna je bila ta „šprajha“: francoska, angleška, nemška ali — esperanto. Pomena nihče ni razumel, medklic je ostal brez reakcije, še predsednik ni prijel za zvonec. Nekoliko več odmeva, kakor ga je imel medklic kranjskega prijatelja, bi želel pri nas poročilom o milanskem protialkoholnem shodu v prid toli potrebne treznosti med slovenskim ljudstvom.

Kranjski deželni zbor.

Kranjski in naši štajerski liberalci so drug drugega vredni tovariši: kričavi, bahaški, lažnjivi in nepošteni so oboji. Sedaj, ko jih je ljudstvo že dalo v popolen politični penzijo in se ne zmeni zanje že nobena smrdokavra več, se derejo kot znoreli in bijejo okrog sebe, kot bi bil cel svet njihov. Mojstri v tem „delu“ so zlasti kranjski liberalci, ki naše — precej prekašajo. Ni čuda, ker naši se ne spakujejo še toliko časa po tej nehvaležni slovenski zemlji kot kranjski in tudi se dr. Kukovec ne da primerjati z dr. Tavčarjem, ki ima vsekakor precej več pameti, če prav liberalne, kot naš general. Ljubljanski Ribnikar je pa sploh nedosegljiv in v štajerskem liberalnem taboru brez ekvivalenta; lenarčki dr. Gorišek mu je nekoliko podoben, toda ne doseže ga niti od daleč.

Ti kranjski liberalci tedaj so silno divji, ker jim je ljudstvo obrnilo hrbet in nimajo v deželi nobene odločilne besede več. Z lažjo, obrekovanjem in vsemi drugimi sličnimi sredstvi skušajo oblatiti S. L. S. Kdor čita samo kranjske liberalne liste, mora priti do uverjenja, da je S. L. S. na Kranjskem na robu propada, da so politiki S. L. S. sami falotje in da cela dežela komaj pričakuje povrnitve nemško-liberalne strahovlade. Ta liberalna moč pa obstoja samo na papirju in je zgolj časnikarsko širokoustenje. Kadar je namreč treba poslance S. L. S. in njihovo gospodarstvo poklicati resno in z dokazi na odgovor, pa zbeže in zafajijo celo svoje lastno časopisje.

Tako je bilo tudi sedaj. Že mesece sem je bilo čitati v liberalnih listih najpodlejšje invective proti S. L. S. in njenim voditeljem. Theimerco, Pavšlarja, Milana pl. Sukljeja in druge so si izposodili, da bi dokazali, kako je politika S. L. S. bankrotna, goljufiva, škodljiva itd. S huronskim krikom so naznani, da se „klerikalci“ boje deželnega zbora, ker se boje liberalnega obračuna. S. L. S. je mirno in dostojno odgovarjala ter tudi dosegla od vlade kratko jesensko zasedanje deželnega zbora. Prišel je tedaj deželni zbor in imel bi bil tudi priti sodni dan za — klerikalce, tako so vsaj liberalci širokoustno prerokovali. Toda glej! V prvi seji, ki je bila prejšnji teden, so se vloge zamenjale. Mesto liberalnih obtožiteljev smo imeli liberalne obtožence in obtoževali so jih poslanci S. L. S. zavoljo lumparij, katere so zagrešili napram „Ljudski posojilnici“ in radi deželne električne centrale. Včeraj je imel deželni zbor zopet sejo in nutil se nam je enak prizor. Liberalci so slišali take, da jim je kar sapo zaprlo in so zafajili vse svoje pomagalice, celo najnovejšega, mladega Milana pl. Sukljeja.

Po prečitaniu vtoka in odkazanju raznih poročil deželnega odbora odsekom, se je nadaljevala debata o deželni električni centrali ob Završnici na Gorenjskem. Za svoje po „Slovenskem Narodni“ razpešene trditve, da so dela ob Završnici od vlade ustavljena, da je celo podjetje zavoženo, da je dežela zapravila že milijone itd., liberalci seveda niso imeli dokazov in se teh laži v zbornici seveda niso upali predložiti. Da bi pa svoj poraz in svoje umikanje prikrili, so stavili predlog, naj se sestavi mešana komisija, kateri naj bi se pritegnili še razni strokovnjaki, ki naj vsa dela preišče in revidira rentabiliteto podjetja. Ker se vrši sedaj delo pod nadzorstvom deželnega odbora in ga vodijo deželni inženirji, ne pomenja liberalni predlog nič stvarnega, temveč vsebuje samo nezaupnico deželnemu odboru, oziroma večini. Nameni so seveda preproznosti, da bi jih S. L. S. ne uvidela, zato je po poslancu Jarču stavila predlog: „Deželni zbor zaupa dosežani akciji deželnega odbora glede Završnice in preide preko predloga dr. Trillerja na dnevni red.“ Razvila se je daljša debata, v kateri sta najprvo poročala inže-

nirja Geilhofer in Sernec, ter so govorili poslanci: Ribnikar, Jarč, ki je ostro prijel dr. Tavčarja, kateri dopušča, da njegovo časopisje tako nesramno laže o S. L. S., dr. Triller in dr. Lampe, ki je obračunal zlasti s pl. Sukljejem. Ob pol eni uri je bila seja prekinjena in se je nadaljevala po tretji uri. Predlog poslanca Jarča je bil sprejet. Po rešitvi nekaterih manjših zadev in po tajni seji je bila seja ob 7. uri zvečer zaključena. Prihodnja seja jutri, dne 2. t. m.

Naše prireditve.

Vojnik.

Žari se dan ... vedno bolj tudi po našem zanamškutarjenem Vojniku. To je pokazala tudi lepa Konštantinova slavnost zadnjo nedeljo. Slavnost je otvoril mešani zbor izobraževalnega društva s krasno skladbo „Slovan na dan!“ Prelepo Silvin Sardenkovo himno „Zmagoslavnemu križu“ je prednašal v splošno očaranje ganljivo mali šolarček.

Slavnostni govornik, velečastiti gospod Josip Pečnak iz Novecerkve, pa nas je s prav krepkimi besedami navduševal za trdnost v veri po geslu: „Vrata peklenška svete cerkve ne bodo premagala. Križ je in bo zmagoval, akoravno so ga napadali in želeli sramotiti v teku stoletij najhujši nasprotniki in ga napadajo še dandanes.“ Sklepal je s trikratnim slavoklicem Konštantinu, Piju X. in presvitlemu jubilarju Francu Jožefu I.

Za smeh so nam pa poskrbele naše vrle in zavedne mladenke, ki so vprizorile dve šaloigri: „Pri gospodi“ in „Boj za doto.“ Vse vloge so bile nad vse pričakovanje ugodno rešene. Hvala jim! Zahvaliti se moramo pa tudi maledolski godbi, ki se je iz samega navdušenja udeležila naše slavnosti in v odmorih prav lepo svirala. Navdušujemo se tudi zanaprej po tem načinu za verske in narodne ideale in tudi nam Vojničanom bo zasijala kmalu prava svoboda!

Ormož.

Nedeljska veselica, spojena z gledališko predstavo, se je nad vse dobro obnesla; ljudi je bilo okoli 300 in bi jih prišlo gotovo še enkrat toliko, če bi bilo vreme ugodnejše. Središki Orli, okoli 30, so prikorakali na čelu svoje godbe v Ormož ter nam prednašali proste vaje. Občudovali smo njih izurjenost v telovadbi, osobito njih nastop in eksaktno izvajanje prostih vaj, pa tudi na bradlji so se pokazali mojstre. Za kmečke fante gotovo častno, da so dosegli že tako lepe vspehe v kratkem času od ustanovitve Orila. Po telovadbi so nam središki prečastiti gospod kaplan Toplak govorili lepe besede o ljubezni do naše domovine, kako jo naj ljubimo in čuvamo in kako naj spoštujemo mili naš materni jezik slovenski. Biti Slovenec nam bodi v ponos.

Konečno so nastopile naše mladinske organizacije v gledaliških predstavah. Igralci, kakor tudi igralke, so svoje vloge prav dobro rešili. Hvala vsem, ki so k tej tako lepo uspehi veselici pripomogli, posebno bratom Orlom ter drugim gostom iz Središča, Ormoža, Velike Nedelje, Dravskega polja in cele ormoške okolice.

Sv. Peter na Medvedovem selu.

Prireditve našega izobraževalnega društva v nedeljo, dne 28. septembra, je veljala proslavi Konštantinovega in Ciril-Metodovega jubileja. Bogoslovac Hinko Škore, tukajšnji rojak, je v lepem govoru opisal pomen Konštantinovega edikta za napredek katoliške cerkve ter pomen prihoda svetih bratov Cirila in Metoda na Slovensko za naš slovenski narod. Kaj primerno je povdarjal, kako je sveta katoliška cerkev narodom prinesla s pravo vero vedno tudi pravo krščansko omiko, tako tudi našemu slovenskemu narodu, ki se je tudi zvesto oklepal, dobro vedoč, da se ima le njej zahvaliti, da se še je do dandanes ohranil čvrstega in je mogel zmagati sovražne naklepe.

Dvojni jubilej so proslavljale tudi tri deklamacije: „Križ naša zmaga“ (Al. Drofenik), „Petdeset in tisoč let“ (Mar. Vehovar) in „Zmagoslavnemu križu“ (Neža Mesiček). Domači mešani zbor pa je slavnost povečal s popevanjem šest krasnih pesmic. Bila je ljubka slavnost, ki jo je priredilo naše živahno delujoče izobraževalno društvo. Slično spominsko slavnost naj še letos prirede vsa naša izobraževalna društva, zakaj letošnji dvojni jubilej pač zasluži proslave tudi od strani naših katoliških društev.

Na Balkanu.

Mirovna pogodba med Bolgarijo in Turčijo je bila dne 29. septembra, ob 7. uri zvečer v Carigradu podpisana. Sklepnata seja mirovne konference se je vršila v znamenju intimnega prijateljstva. Veliki vezir, ki je prisostvoval seji, je imel na delegate nagovor, v katerem jim je čestital, da se jim je v razmeroma tako kratkem času posrečilo, spraviti pod streho tako velikansko mirovno delo v duhu sporazuma, složnosti in spravljivosti. Zahvalil se je bolgarskim delegatom ter sklenil z izjavo, da bo sklenjeni mir za oba naroda nova doba sreče in ugodnega razvoja. Velikemu vezirju se je zahvalil bolgarski delegat Sawow.

Iz obojestranskih zatrjevanj o prijateljstvu je soditi, da se niso sklenila le določila o novi meji, ki nikakor ne odgovarjajo bolgarskim željam in ki kažejo samozatajevanje Bolgarije v najvišji meri, am-

pak da se je razpravljalo tudi o bodočem razmerju med obema državama. Bolgariji ni preostajalo nič drugega in se je morala odločiti za največje žrtve; žrtvovati je morala vse ono, za kar so prelili njeni hrabri sinovi potoke krvi, žrtvovati je morala mesta in kraje, kjer je izvojevala neverljive slavne zmage — Odrin in Lozengrad. Žrtvovati je morala tudi važno železniško križišče Dimotiko ob Marici, sploh celo londonsko premirje je bilo le na papirju.

Le ozek pas ozemlja na vshodu in, oni del zahodnje Tracije, ki leži med rekama Mesta in Marice, je še ostal Bolgarom. Ker izgubi Bolgarija tudi železniško progo Odrin—Dimotiko, je prisiljena, da si bo morala zgraditi novo železnico po jako težavnem in goratem ozemlju, ki se razteza med zgornjo dolino Marice in med morsko obaljo, če bo hotela imeti lastno železniško zvezo z Egejskim morjem.

Sicer se je za sedaj med Bolgarijo in Turčijo provizorično določilo, da sme Bolgarija prevažati po progi Odrin—Dimotika slobodno in neovirano blago in tudi vojaštvo in sicer za dobo deset let, toda kljub temu se bo morala lotiti Bolgarija zgradbe lastne železniške proge.

V tem privoljenju od strani Turčije je uvidevati veliko zblizanje med Bolgarijo in Turčijo, o katerem bi pred dobrim pol letom nihče niti sanjal ne bil. Edinost med krščanskimi narodi je razbita in polumesec triumfira.

Srbska ofenziva.

Belgrad, dne 29. septembra. Srbska ekspedicijska armada je prešla na vsej črti v energično ofenzivo. Do prve večje bitke je prišlo pri Ohridi, kjer so napadli Srbi močno albansko kolono in po kratkem boju nad 1000 upornikov popolnoma obkolili. Ker so Albanci na poziv, da naj se udajo, odgovorili s strelji, so Srbi brez vsakega pardona vse do zadnjega pobili.

Pri Dibri je utaborjenih na višinah pred mestom nad 10.000 Albancev. Srbom se do sedaj tej armadi še ni posrečilo priti do živega, ker so Albanci tu izvrstno utrjeni in preskrbljeni z najmodernejšim vojnim orožjem, kakor težkimi topovi in mnogoštevilnimi strojnimi puškami. Pri teh oddelkih se nahaja tudi vrhovni poveljnik albanskih upornikov Isa Boljetinac.

Kljub ponovnim poskusom se Albancem do sedaj še vedno ni posrečilo zavzeti Prizrena, ker je srbska posadka vse naskoke krvavo odbila. Albanci more srbsko prebivalstvo in tudi one Albance, ki se nočejo pridružiti njihovi vstaji, brez vsakega pardona.

Belgrad, dne 29. septembra. Za poveljnika srbske ekspedicijske armade proti Albaniji je imenovan polkovnik Damjan Popović.

Vojna nevarnost med Grško in Turčijo.

Dunaj, dne 29. septembra. Napetost med Grško in Turčijo postaja vedno večja in bolj akutna. Tako turški, kakor oficijozni krogi se sicer trudijo dokazati, da se bo spor med obema državama rešil mirnim potom, vendar pa mrzlične priprave Grške in Turčije kažejo, da računata obe vladi na obnoveitev vojne. Grško-glavno taborišče, ki je bilo pred par tedni razpuščeno, je zopet reaktivirano. Vsi častniki, ki se nahajajo na dopustu, so bili poklicani vnovič pod orožje. Istotako tudi prostovoljci. Grška vlada je dalje naročila vsem grškim parnikom, ki se nahajajo v Črnem morju in v Donavi, naj takoj pasirajo Dardanele in odidejo v grške vode, še predno bi Turčija eventualno Dardanele vnovič zaprla.

Tudi Turčija pripravlja vse potrebne priprave. Iz Male Azije prihajajo dan za dnem nove turške čete v Evropo. Turški krogi izjavljajo, da Turčija odločno vstraja na tem, da se reši vprašanje Egejskih otokov direktno med obema državama. Porta zahteva dalje, da naj dobe vsi od Grške zasedeni otoki avtonomijo pod sultanovo suvereniteto. Avtonomija naj bo po vzoru otoka Samos.

London, dne 29. septembra. Grški kralj Konstantin zapusti jutri London in odpotuje šez Trst v Atene. Z ozirom na veliko napetost med Grško in Turčijo je kralj Konstantin opustil svoj prvotni načrt in ne pride na Dunaj, ampak odide takoj v Atene, kamor dosepe v soboto zjutraj.

Bolgarsko-turška mirovna pogodba — podpisana.

Carigrad, dne 29. septembra. Bolgarsko-turška mirovna pogodba je bila danes popoldne podpisana.

Politični pregled.

Državni zbor.

Predsednik državne zbornice, dr. Sylvester, se bo dne 3. oktobra podal na Dunaj, kjer bo imel pogovor z vlado glede sklicanja državnega zbora. Dr. Sylvester bo pri tej priliki povdarjal svoje naziranje, da se mora zbornica na vsak način sklicati v času med 15. in 20. oktobrom. Poznejši rok bi bil nedopusten, ker bi zasedanje delegacij oviralo delovanje zbornice.

Stürgkh pri cesarju.

V nedeljo, dne 28. septembra, ob 10. uri popoldne, je sprejel cesar ministrskega predsednika grofa Stürgkha v daljši avdijenci.

Hrvaško.

Zatrjuje se, da namerava sekijski načelnik dr. Czernkovich ustanoviti novo unionistično stranko, ki naj podpira hrvaško-srbsko koalicijo pri rešitvi hrvaške krize in prepreči, da bi se morala koalicija naslanjati na stranko narodnega napredka.

V nedeljo, dne 28. septembra, opoldne, so vrgli dijaki in drugo občinstvo vseučiliškega profesorja dr. Milana Šufflaya iz kavarne „Zagreb.“ Šufflay je zaupnik barona Raucha in je vodil časopisno kampanjo za politično akcijo barona Raucha. Zastopal je tudi stališče, da se mora hrvaško šolstvo reorganizirati v mažaronskem smislu. Profesor Šufflay se je pozneje vrnil, obdan od policijskih agentov, v kavarno. Policija je uvela proti dijakom preiskavo, toda bržčas ne bo prišlo do drugega, kot do nekoliko tožb radi razžaljenja časti.

Italija.

Ministrski svet se je posvetoval o razpustu italijanske državne zbornice in o razpisu novih volitev. Kakor poroča „Tribuna“, bo 26. oktober prvi volilni dan, ožje volitve se vrše dne 2. novembra. Novoizvoljena italijanska zbornica pa se sestane dne 26. novembra.

Raznoterosti.

Stajerski deželni zbor. Jutri, dne 2. t. m., ima Slovenski klub stajerskih deželnozborskih poslancev zopet v Mariboru posvetovanje o na novo mu stavljenih predlogih za delazmožnost deželnega zbora. Iz ponovnih sej Slovenskega kluba se razvidi, da pogajanja vendar niso tekla tako gladko, kakor je bilo čitati v nemških listih. Menda tudi tukaj velja prislovica: Der Wunsch ist der Vater des Gedankens.

Iz učiteljske službe. Na štirirazrednici v Apačah je razpisano mesto nadučitelja; prošnje do dne 17. oktobra. — Na petrazrednici v Laporjih (tretji plačilni razred), je oddati mesto učitelja ali učiteljice; prošnje do dne 25. oktobra.

Iz južne železnice. Pri prometnem ravnateljstvu so imenovani za revidente naslednji adjunkti: Václav Černigój, Trst; Karol Szillich, Zagorje; F. Seculin, Tržič; Anton Sterniša, postajenačelnik, Radenci; Franc Löffler, Ptuj; Alojzij Vehovec, Logatec; Viktor Part, Pragarsko; Franc Papst, Gorica; Ant. Dorrer, Zidanmost; Ivan Manfreda, Ljubljana; Jos. Kitek, Ljubljana; Josip Zupan, Ljubljana; J. Resch, Maribor; Rudolf Cik, Ljubljana; Karol Schnepf, Ruše; Nikolaj Nikolits, Maribor; Robert Hayman, Hügön Willmann, oba Pragarsko; Josip Krmela, Baden; Josip Vegliak, Nabrežina; Emil Brinšek, Sv. Peter na Krasu; Žiga Krajiček, Zidanmost; Robert Paradeiser, Maribor; Franc Rutar, Trst; Fr. Stix, Ptuj; Anton Dodič, Trst; Alojzij Rutar, Ronke; Fr. Blažon, Beljak; Robert Majsterl, Celje; Franc Kurik, postajenačelnik v Atzwangu; Friderik Gregorka, Ljubljana; Alojzij Pirkovič, Sežana; Franc Gornik, postajenačelnik, Prestranek; Anton Demšar, Ljubljana; Avgust Zadnik, Ljubljana; Hugon Peterka, Matzleinsdorf; Edmund Mattusch, Prevalje; Dominik Nemeec, Inomost; Josip Kreutzer, Postojna; E. Vargazon in Jakob Jančar, Zidanmost; Alojzij Vadenal, Trst; Janez Budž, postajenačelnik, Slovenska Bistrica; Franc Grimšič, Ljubljana; Stefan Beloglavec, Maribor; Josip Harrieh, Maribor; Konrad Wasshuber, Maribor; Ivan Piščanec, Brunneek, Ed. Bajelböck in Ferdinand Sorsak v Mariboru. — Pri strojnem ravnateljstvu: za revidente adjunkti: Frid. Binderhofer, Karol Tremani in Jožef Bühl v Mariboru; Emil Domes v Ptuj. — Predstojnik materialnega skladišča v Mariboru, Emil Neuschl, je vložil prošnjo za vpokojenje.

Umrl je v Gradu kurat-beneficiat na tamošnji bolnišnici v pokoju, velečastiti gospod Avgust Skočir, in je bil v pondeljek popoldne slovesno pokopan. Pogreba sta se udeležila tudi nadžupnik Korošec in kurat Ljubša. Raniki je bil odločen Slovenec in velik dobrotnik naše društvene organizacije. Še pred kratkim je daroval za Društveni dom pri Sv. Križu tik Slatine vojo svoto. Čast njegovemu spominu! R. I. P.

Iz državne zdravniške službe. Pristav dr. Nikolaj Šebela je imenovan za provizoričnega zdravniškega koncipista za okrajno glavarstvo Slovenjgradec.

Iz srednješolske službe. Profesor na državni gimnaziji v Mariboru dr. Oton Leitgeb je imenovan za glavnega učitelja na ženskem učiteljskem na Dunaju.

Smrtna kosa. Dne 21. septembra je umrl v Središču, kjer je bival začasno na počitnicah, absolvirani učiteljski Miha Mekin, doma iz Bistrice pri Pliberku. Smrt ga je dohitela po kratki bolezni in nenadoma. N. p. v m.!

Napadi na Orle, ki so se izvršili zadnje nedelje v največji edinosti Nemcev in naših liberalcev, so vzbudili v našem mestu, kakor tudi v slovenski in nemški javnosti, veliko pozornost. Tudi poštteni Nemci priznavajo, da se naši Orli vedejo pri vsakem javnem nastopu vzorno in da je zahteva nemških fanatikov, da se jim prepovejo v mestu znaki in uniforme, docela neopravičena. Orli so pridobili ručec srajci v Mariboru čast in ugled, zato jo bodo tudi branili vključ skupnemu nastopu slovenskih liberalcev in nemških petelinov. Tako smo rekli in tako tudi bo!

Dvorni lovi na Stajerskem. Letošnji dvorni lovi v Mürtstegu se vrše od dne 1. do dne 7. oktobra. Udeležili se jih bodo: princa Leopold in Jurij bavarški, nadvojvoda Franc Salvator, knez Oto Windischgrätz, poljedelski minister Zenker itd.

Občinski lovi. Dne 8. oktobra, ob 11. uri popoldne, se vrši v sobi štev. 5 c. kr. okrajnega glavarstva v Mariboru javna dražba občinskega lova Plöderšnica, za čas do dne 30. junija 1916. — Dne 9. oktobra, ob 9. uri popoldne, se vrši v občinski pisarni pri Sv. Lenartu javna dražba občinskega lova občine Drvanje za čas do dne 30. junija 1916.

Nesramnosti brezvercev. Velika loža francoska, ki je ne smemo zamenjati z „velikim orijentom“, kateri predstavlja drugo skupino prostozidarjev, je pričela zadnjo nedeljo z rednimi sejami. Veliki mojster je Mesureur, ravnatelj ubožnih uradov v notranjem ministrstvu. Ta loža je kupila pred kratkim samostan menihov sv. Antona, h kateremu pripada tudi kapela in obširna kriptna. Samostan je veljal čez 1.400.000 frankov, a je bil od famoznega likvidatorja Dunea prodan za 350.000 frankov na nekega Bernheima, ki ga je prodal sedaj po štirih letih loži za 400.000 frankov. V kripti se bodo vršili „rituelni“ obredi lože. Kapela je začasno še oddana nekemu kinopodjetju, ki predstavlja najdvomljivejše filme.

Dr. Štrekljev naslednik. Za izrednega profesorja slovanske filologije na graškem vseučilišču je imenovan dr. Rajko Nachtigall, doseđaj docent na dunajski eksportni akademiji in lektor na dunajski univerzi.

Ubogi Slovaki. Ogrska vlada, kateri je razvoj slovaškega denarnega trga trn v peti, je dala uradno zapreti zavod osrednje banke v Mihalovcih. Povod: Uradni prostori so baje vlažni in škodljivi — zdravju uradnikov in občinstva. Pripomniti moramo, da stoji hiša, v kateri posluje zgoraj imenovani denarni zavod, že več let in so v njej ljudje skozi leta in leta brez ovire stanovali.

Mažarska korupcija. Pri sodišču v mestu Rabu je bilo najdenih sto nerešenih razsodb. Dognalo se je, da ni bilo leta 1911 od vseh razsodb 223 rešenih. Od razsodb iz leta 1912 jih je bilo 849 založenih, ravno tako jih je bilo vmes jako mnogo že zastaranih. Ponajvečkrat gre za denarno kazen in pa za apelacijo.

Za Slovensko Stražo nam je poslala gospodična Terezija Vreča, posestnikova hčerka na Ščavnici in tajnica gornje-radgonske Dekliške zveze, 2740 lepo urejenih obrabljenih poštних znamk. Hvala lepa!

Štajersko.

Maribor. V nedeljo, dne 5. oktobra, ob 2. uri popoldne v prostorih Zadružne zveze (Cirilova tiskarna) predavanje za Orle in njihove prijatelje. Pridite množično!

Maribor. Zborovanje S. K. Z. prihodnjo soboto, dne 4. oktobra, se vrši v dvorani društva katoliških rokodelskih pomočnikov, ki se nahaja Apothekergasse 6.

Maribor. (Slovensko gledališče.) V nedeljo, dne 5. oktobra, za otvoritev letošnje sezone češka drama v štirih dejanjih „Žetev.“ Začetek predstave točno ob pol 8. uri zvečer. Nadejamo se obilnega obiska, kajti le na tak način omogočimo stalen obstoj in procvit slovenskega gledališča. Mariborsko Dramatično društvo se je in se bo trudilo, da bodo letošnje igre povsem zadostile željam obširnega občinstva. Že prva igra nam je za to porok. Zatorej na svidenje v nedeljo pri „Žetvi.“

Ljutomer. Tukajšnje bralno društvo priredi v nedeljo, dne 5. oktobra, zgodovinsko gledališko igro „V tem znamenju boš zmagal.“ Začetek ob 7. uri na večer. Vstopnina po navadi. K obilni udeležbi vabi odbor.

Ptuj. Vabimo na ustanovni shod skupine Jugoslovanske strokovne zveze za Ptuj in okolico, ki se vrši v nedeljo, dne 5. oktobra, po pozni službi božji v prostorih kmečke posojilnice (minoritski samostan). Govorita poslanec dr. Korošec in urédnik Fr. Žebot. Delavci, posestniki, viničarji, zidarji, železničarji, hlapci, dekle, pomočniki, pridite vsi in privedite vse svoje prijatelje seboj!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Na rožnovensko nedeljo, dne 5. oktobra, bo na Sv. gorah veliko dekliško slavlje. Slovesno se bo upeljala nova naša Marijina družba. Cerkevno opravilo se začne ob pol 11. uri. Po cerkveni slovesnosti bo dekliško zborovanje. Pridiguje in na šodu govori gospod dr. Hohnjec. Članice Marijinih družb, dekliških zvez in sploh slovenska krščanska dekleta iz sosednjih župnij, pridite v najobilnejšem številu!

Šoštanj. Ker je od liberalne strani vodil g. dr. Kukovec sanacijske zadeve za našo šoštanjsko posojilnico, se gotovo obrnemo na najbolj informirano in kompetentno osebo, ako vprašamo njega, kdo je vtaknil v žep 10.000 K provizije pri prodaji, oziroma nakupu dunajske hiše? Ko nam odgovori na to vprašanje, za katero javnost po vsej pravici pričakuje odgovora, pridemo z drugimi, da dobijo prijatelji liberalne stranke tudi v tej zadevi jasno sliko.

Listnica uredništva.

Bračun, Pulj: Naročnina poravnana do dne 1. aprila 1914.

Kuharica, Ledenica in vsa priprava
 ki je dolgo let služila v župnišču ter zna za gospodo in družino kuhati, se išče Zdrave in primerno stare osebe najpišejo na „Oskrbništvo grajske Bežigrad, pošta Storo pri Celju. Zahteva se popis dosedajnega službovanja s prepisi spricheval. 193

Divje kostanje, suhe gobe

v vsaki množini, na drobno in debelo, kupuje po najvišjih cenah trgovec Ignac Tischler, Tegetthoffova cesta 19, Maribor.

Slovenska trgovska šola v Ljubljani (Kongresni trg št. 2).

Zadružna šola

se prične dne 16. oktobra t. l. in traja šest mesecev po zimi do dne 8. aprila 1914.

Za sprejem se zahteva dovršena ljudska šola in dovršeno 16. leto starosti. Prednost pri sprejemu imajo oni kmečki mladeniči, ki hočejo po dovršeni Zadružni šoli ostati doma na posestvu svojih starišev.

Na šoli se poučujejo razun zadružnih tudi trgovsko-knjigovodski predmeti.

Za sprejem se je zglasiti takoj; vposlati je pa zadnje šolsko izpričevalo, krstni list in K 5.— vpisnine na naslov:

Ljubljana, 29. sept. 1913.

194

Ravnateljstvo Slov. trgovske šole v Ljubljani.

Belilnica voska, obrt medu in voščenin Franc Cvilak, Slov. Bistrica

se priporoča prečast duhovščini in slav. občinstvu. Zaloga kapljenega in precejšenega medu, medice in medenjakov. Zaloga rumenega in obledenega voska, voščeni sveč, voščeni svitkov, stearinovih, cerkvenih in namiznih sveč v vsaki velikosti.

94

Somišljeniki — zahtevajte v gostilnah in trgovinah list „Straža“.

M. Zabukošek

krojaški mojster v Celju
 priporoča veleč. duhovščini svoj

modni salon za gospode,

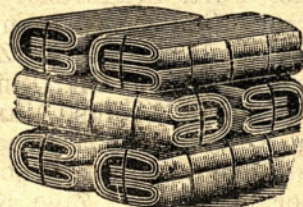
ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Franc Pleteršek Maribor Koroška cesta 10. Zaloga pohištva

Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah. 83

Velika narodna trgovina Karol Vanič, Celje Narodni dom

priporoča bogato zalogo manufakturnega in modnega blaga, posebno krasne novosti za ženske in moške obleke po zelo

znižani ceni!

Ostanki pod lastno ceno

Postrežba točna in solidna!

Vzorci na razpolago.

Štajerske slivovko

tropinovec, brinjevec, vse vrste likerjev ter

medicinalna žganja

in sicer štajerski konjak, borovničev, vinsko žganje, žganje iz šipkovih jagod priporoča

edina žganjarna v Celju

lastnik **R. Diehl.**

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška ulica 5. — V lastni hiši.

Opremljena z najboljšimi stroji, z lastnim električnim obratom, najnovejšimi črkami in čednimi obrobki, sprejema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela kakor: časnike, knjige, brošure, stenske in druge koledarje.

Za viš. župniške urade spovedne in misijonske listke z črnim, rdečim ali modrim tiskom, uradne zavitke z natisom glave ter razne oznanilne napise. Za slavne občinske, šolske in druge urade: uradne zavitke, oznanila, napise, razglase, plačilne predpise, prejemna potrdila itd. Za obrtnike in trgovce: pisma, zavitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, cenike, dopisnice, naslovnice, letake in lepake s črnim in drugobarvnim tiskom. Za posojilnice, zadruge in društva: pravila, zapisnike, pristopnice in sprejemnice, letna poročila, računske zaključke, društvene znake, vabila k prireditvam in sejam, dnevne sporede in drugo.

Za krčmarje in prireditelje veselice: jedilnike, vabila na ples, ljudske veselice tombole itd., plesne rede, vstopnice, različne napise itd. Za posameznike: vizitke, naslovnice, poročnice, parte in žalostinke v najlepši opravi. — Diplome za častne ude družtev in častne občane v različnih okrasih in z modernimi okvirji po jako nizkih cenah.

ooooo

Vsa naročila se izvršijo ceno in točno.

ooooo

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrov. zadruga
 z neomejeno zavezo

v lastni hiši

obrestuje hranilne vloge po

5%

(Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta šte. 9

prvo nadstropje

od dne vloge do dne vzdiga

počenshi s 1. januarjem 1913.

Rentni davek plačuje posojilnica sama.